

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 71 0 P 202775 19 Rev
Banjaluka, 22.4.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudija, Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S.S. iz B., ..., koga zastupa punomoćnik S.S.1, advokat iz D., protiv tužene Zajednice za ... u B., ..., koju zastupa punomoćniku Đ.Š., advokat iz B., ..., radi naknade štete, vrijednost predmeta spora: 5.234,29 KM, odlučujući o reviziji tužitelja, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 71 0 P 202775 18 GŽ od 25.9.2018. godine, na sjednici održanoj dana 22.4.2019. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Odbija se zahtjev tužene za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju, u izosu od 375,00 KM.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Banjaluci, broj: 71 0 P 202775 17 P od 23.3.2018. godine, odbijen je zahtjev tužitelja da se obaveže tužena da mu isplati iznos od 3.157,40 KM, na ime naknade materijalne štete u vidu otuđenja, bez naknade, pripadajućeg udjela tužitelja u tavanskom prostoru zgrade u B., u Ulici ..., koja zgrada je izgrađena na parceli označenoj sa k.č.br. 1663/0 k.o. B. 6, upisana u pl.br. 1019, i iznos od 2.076,80 KM, na ime umanjenja imovine tužioca u vidu umanjenja prava korišćenja, građenja i upotrebe parcele zemljišta na kojem se nalazi naprijed navedena zgrada i zemljišta koje služi redovnoj upotrebi iste, koja oba oblika materijalne štete su nastala jer tuženi nije preduzeo potrebne pravne i druge radnje, pred nadležnim sudovima i organima uprave, u vezi sa umanjenjem imovine tužitelja u tavanu predmetne zgrade, što ukupno iznosi 5.234,29 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana podnošenja tužbe do konačne isplate, te da mu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 2.909,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana donošenja presude do konačne isplate. Obavezan je tužitelj da tuženoj nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.230,00 KM, dok je takav zahtjev tužene, preko dosuđenog iznosa, odbijen kao neosnovan.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci, broj: 71 0 P 202775 18 GŽ od 25.9.2018. godine, žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda potvrđena, te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe, u iznosu od 660,00 KM, kao i zahtjev tužene za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu, u iznosu od 300,00 KM.

Tužitelj revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i prekoračenja tužbenog zahtjeva učinjenog u postupku pred drugostepenim sudom. Predlaže da se revizija usvoji i osporena presuda preinači tako da se udovolji tužbenom zahtjevu i obaveže tužena da mu nadoknadi troškove parničnog postupka.

U odgovoru na reviziju tužena samo predlaže da se revizija odbaci, a tužitelj obaveže da joj nadoknadi troškove sastava odgovora na reviziju.

Revizija nije dozvoljena.

Odredbom člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - dalje: ZPP), propisano je da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, a u privrednim sporovima 50.000,00 KM. Kao vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude, uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP). Kamate, ugovorna kazna i ostala sporedna traženja ne uzimaju se u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev (stav 3. iste zakonske odredbe).

Drugostepenom odlukom, koja se pobija revizijom, odbijena je žalba tužitelja i potvrđena prvostepena presuda kojom je odbijen zahtjev tužitelja da se obaveže tužena da mu na ime naknade štete isplati ukupan novčani iznos od 5.234,29 KM, sa pripadajućom zateznom kamatom i troškovima spora, čiji iznosi se, shodno naprijed citiranoj zakonskoj odredbi, ne uzimaju u obzir pri računanju vrijednosti predmeta spora, pa tako ni pri određivanju vrijednosti presude (ili njenog dijela) koja se pobija revizijom. Taj iznos (5.234,29 KM) predstavlja vrijednost pobijanog djela drugostepene presude i on ne prelazi 30.000,00 konvertibilnih maraka, zbog čega revizija nije dozvoljena.

Tužitelj je predložio da se o reviziji odluči u smislu odredbe člana 237. stav 3. ZPP. Međutim, u revizionim navodima nije jasno naznačio pravno pitanje o kojem bi trebalo odlučiti, uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose, niti je određeno izložio razloge zbog kojih smatra da je neko pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kako nalaže odredba člana 237. stav 4. ZPP. Navodi revizije se svode na osporavanje kvaliteta obrazloženja pobijane presude i kritiku pravnih zaključaka nižestepenih sudova u vezi sa konkretnom spornom situacijom i okolnostima konkretnog slučaja i oni sami za sebe nisu od uticaja na dozvoljenost revizije. Sadržaj presude ovog suda broj: U-574/01 od 13.4.2005. godine, koja je donesena u upravnom sporu, na koju se poziva revident, ni na koji način nije suprotna pravnim shvatanjima zauzetim u nižestepenim odlukama iz ovog postupka, niti se ta presuda bavila pitanjima koja bi bila od značaja za rješenje ovog spora, pa ni takvi revizionni navodi nisu mogli ishoditi odlučivanje o reviziji.

Iz navedenih razloga, reviziju je valjalo odbaciti, primjenom odredbe člana 247. stav 1. i 4, u vezi sa članom 237. stav 2. i 4. ZPP.

Zahtjev tužene za naknadu troškova revizionog postupka je odbijen, jer se ne radi o nužnom trošku koji ima u vidu odredba člana 387. stav 1. ZPP i jer se navodi odgovora na reviziju svode samo na konstataciju, da reviziju treba odbaciti.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić